

12. Fyrirlestur

Kæru bræður.

Í rannsókn á kenningum um þessar tölur, er ekkert eins mikilvægt eins og taka inn í okkur anda tölunnar 1 af öllum tölum. Það er mjög erfitt fyrir hug og hjarta þar sem andi tölunnar er 1, þrátt fyrir að einn heimur sé margoft nefndur í vedískum þrætum. Vedaistar segja að drottinn allrar tilveru (bhootas) sé í hjarta hvers bhoota, eða sé innsta eðli alheimsins sem öll birting byggir á, á sama hátt er talan 1 innsti kjarni sem allar tölur byggja á. Þegar við segjum innsti kjarni, verðum við að gera töluna 1 að föstu tákni sem byggir á skilningi á rúmtaki líkamans og það er mikil mistök að að halda að atómið sé ekki í ytri hjúpi líkamans, heldur sé einhver staðar stakt og á leyndum stað í líkamanum. Við eigum að vita að atómið er líf líkamans og dreift um hann allan. Hinir fornu sögðu það það væri aðeins eitt sem er allt, þessi birti alheimur í öllum þáttum hans og við sjáum í heimi talnanna að talan 1 er í öllum öðrum tölum og drottnar yfir þeim. Þegar ég segi að hún drottni yfir, er vegna þess að allar aðrar tölur eru aðeins þættir hennar, og eiga sér einungis tilveru sem þjónar til að sýna mikilfengleika þess drottins. Heimurinn er aðeins til sem nauðsyn fyrir visku sálarinnar, því ef svo væri ekki, myndi hún ekki vera til. Það má segja að hún væri dauð, en viska hins eina Atma er lifandi viska og sem slík, eiga tölurnar tilvist í heiminum. Þessi eini sem við erum að ræða er andi þess sem við köllum einingu. Sem slík ber hún í sér allar tölur. Það er allt umliggjandi eðli og sem slíkt hefur í sér eiginleika þúsunda sem geta verið allstaðar í tilveru þessa mikla einingaranda. Ef við höfum þetta ávallt í huga, þá erum við lausir við margan misskilninginn

sem rís vegna staðhæfinga Purana heimsspekinganna sem settu fram orð eins og Para-Bramham, eða æðsta Brahm, eða æðstu eiginleika, tákni um 10, 100, 1000, 10000, 100000 osfv. Allar tölur eru aðeins tilbrigði af því eina og sem er til staðar á öllum sviðum. Þær eru allir devar og eru eilífar og eru gerðar til aðgreiningar hverja frá annarri, af tveimur öflum sem mynda hina tvo miklu rísa sem eru þekktir sem Jaya og Vijaya, sá er hliðvörður þess eilífa leyndardóms þess eina, og hinn er megin verkfærið í sköpun og eyðingu. Þessi andar eru þekktir sem viðbót og frádráttur, eða aðlöðun og fráhrinding, ofl. Gerum nú ráð fyrir að ákveðið svið sé táknað sem tíu þegar tilverusviðin eru númeruð, það þýðir að það svið er frá einu sjónarhorni miðja lífs á öðru sviði og má álitid sem æðra Brahm. Á öðru sviði gæti drottinn Kasyapa orðið miðjan og fætt af sér alla og meðal þeirra Vishnu og það er ekki í ósamræmi við yfirlýsingu á öðrum stað, um að Kasyapa sé sonur Bramha, eða sonarsonur Vishnu.

2. Eftir að þið hafið hugsað um þann sem er númer eitt, Purana Narayana, eða alsjálfið, getur þú skoðað hugmyndina sem liggur að baki pythagorísku jöfnunni $1 + 2 + 3 + 4 = 10$. Hér gæti einhver vakið máls á því að tugakerfið sé ekki eina númerakerfið og þá gangi

Þetta ekki upp. Svar mitt er að tugakerfið er verk náttúrunnar, og hefur því verið tekinn allstaðar upp fyrir áhrif meistara heimsins. Auk þess má skoða þessa númeraheimsspeki með öðrum tölum. Tölur eru aðeins tákni og ekkert úr hugmyndaheimi manna glatast eða breytast með mismunandi sjónarhornum eða tölukerfum. Táknið $5 \times 5 = 25$, er jafngilt tákni og táknið $10 \times 10 = 100$ samkvæmt annarri niðurstöðu og því verða alheimssannindi óbreytt. Skoðum jöfnuna $1 + 2 + 3 + 4 = 10$, aðeins betur, og horfum ekki aðeins á hana sem tákni, heldur að innri merkingu hennar sem tákni. Talan 10 í jöfnunni stendur fyrir alheiminn og hringur núllsins er dreginn með einum drætti. Þessi hringur tákna hin óendalega hringrá birtingarinnar og stendur fyrir *Ekki-hlutar* í Buddískri heimsspeki og Parabramham í Veda. Hringur með einn innan hans, eða hið óskiljanlega Alsjálf innan hans. Það er hin endanlega aðgerðarleysis, pralaya, sem mun gerast í fjarlægri framtíð eftir ótölulegan fjölda kalpas, para-nirvaníska hvíld. Þangað til er átrúnaður á hina miklu bramhina heimsins sá andi sem þekkur er sem Maheswara í sanskrits ritunum, andinn sem ríkir yfir tölunni 2, sem skiptir heiminum í tvennt, hinn innri og ytri — einstaklings sjálfið og ytri heiminn. Það er þetta sem færir alla meistara, mahatmas, til að viðhalda einstaklingsvitund sinni og vinna fyrir heiminn. Sá eilífi einn sem er miðja andlegrar sólar, sem má skilja að hafi sent frá sér geislahópa inn í hið kosmíska frumefni, pradhana, og hver geisli er lífsandi, Jiva, er sendur til að uppfylla ákveðnar skyldur og fyrirskipað að koma til skila árangrinum sem náð var í hin eilífa viskuförða. Tvíhyggja er nauðsynlegt drifafli fyrir einingu og hinir fornu heimsspekingar hafa sérstaka áherslu á þá staðreynd að Maheswara og Narayana séu aðeins tvær hliðar hins eina sannleika, sá fyrri lítur niður og sá síðari lítur upp. Sá fyrri er því skuggi sem er skapaður fyrir þróunina.

3. Þessi tala 2, krefst vandlegrar íhugunar. Það er bæði samræmi og ósamræmi sem mætast og því vísaði Sruti í Maheswara um hinar tvær hliðar, fegurðar og hryllings. Heimsspekingarnir lýstu því Maheswara og fylgjendum hans á sérstakan hátt. Annars vegar voru hinir miklu Rishees sem höfðu unnið sig upp til Nirvana, og hinir sem tóku á sig hryllilega lögun og athafnir. Mannlegar afbakanir, frumöfl, frumafslsverur, illmenni, þjófar og aðrir menn sem hafa unnið sig upp í andlegar hæðir. Á grunni tvíhyggju eru allir þar. Einnig eru önnur truflandi öfl þar, sumir með bjöllur og hávaða. Aðrir galandi eins og úlfar og aðrir geltandi eins og hundar. Í miðju þessa hryllingsfjölda standa þessir tveir máttugu, hengdir á hinn eina sem þróunarnauðsyn sem ríkja yfir þegnum þessa ósamræmis. Það er upphaf tvíhyggjunnar og ríkir því yfir hinu kosmíska Maya, eins og þeir lýsa því.

Þó tveir sé tala Maya, er það engu að síður hið hæsta einingarsvið sem hægt er að ná á þessum tímum. Ástæðan er einföld; því ef þú setur hvaða tölu sem er á skala númer tvo, tekur það hina stöðugu 1 1 1 1 og það er ekkert nema eining. Mismunandi tölur eru til staðar á sviði drottins tvíhyggjunnar í nánnum tengslum við anda þess eina. Þar sem Maya birtir hið eina í mörgu og skapar margskonar skuggamyndir, er Maheswara hið skapandi

afl alheimsins og ríður þar yfir á nauti. Af þessum fyrrnefndu ástæðum, eru tveir álitnir óheillatala, sem skapar alskins óhöpp vegna eigin tvöfalda eðlis og vöntun á stöðugleika. Ef áhrif talna á málefni manna eru ekki tekin til, er hægt að skrifa mikið um þetta. Af eðlilegum ástæðum er álitnið að allar jafnar tölur hafi tvo í sér, og eru álitnar hafa í eðli sínu óheppni, þó það eðli sé ekki áberandi. Ef öll tilveran er álitin tvíþætt, er talan 1 sál og andi, og talan 2 sé lífið og efni. Rúmfræðilega er talan 1 punturinn og tala 2 beina línan. Þar sem bein lína er fyrsti mögulegi hluturinn fyrir rúmfræðilega myndun, er ljóst að talan 2 er grunnur allrar birtingar.

4. Ef þið hafið skoðað vandlega anda tölunar 1 og 2, skiljið þið að talan 2, er hæsta svið sem maður getur náð. Það er sú guðlega hæð sem mannleg viðleitni getur náð í að öðlast samræmi úr öllu þessu ósamræmi. Drottinn Maheswara hvíslar í hjarta hvers guðlega hugsandi manns „Ó maður, þú skapari þessara dauðlegu ákalla og athafna, sérðu að sál þín er í öllu og dregur allt inn í þig. Þetta er hæsta stigið, stoppaðu og hugsaðu um drottinn Narayana. Þú munt þá vita að þú og ég erum eins, að þú ert = ég. Þar til verður þú að láta þér nægja stöðu þína í hinni miklu vitund, þar sem hver fruma tengist annarri með rafboðum.“ Kæru vinir, nú getum við haldið áfram með athugun á tölunni 3, sem er ein sú mikilvægasta í talnalistanum, ég segi að hún sé mikilvægust vegna þess að talan mun, með réttum skilningi leiða mannkynið örugglega í gegnum ótal hættur sem steðja að honum á alla vegu. Þrír er tala sem skiptir allri tilverunni í þekkjandann, þekkinguna og hið þekkt, eða viðfangsefnið. Máttur skynjunar sem býr í lífinu, eða lífspúlси, birtir sig sem hin hlutlægi Alheimur. Við getum snúið okkur aftur að tölunni 2 og íhugað hana sem hið eina og allt, hið eina er miðja sem birtir sig í hinum endalausum hring alls. Maheswara er því einstaklingsvitund sem birtir sig í alheimshringnum á birtingartímabilinu. Þegar hið endanlega pralaya á sér stað, hefur Maheswarra lokið hlutverki sínu og snúið upphafs alls. Sál *Ekki-hlutar*, eða þess eilífa núlls í algerrri þögn er besta svarið við spurningum um Parabramham. Þessi eilífa tala tveir, ásamt tölunni þremur er hin sanna sál eins og hún á að vera. Mannleg tilvera er viðfangsefnið og tilgangurinn og skynjun á hinu hæsta sviði ættum við að gera ráð fyrir að vera stórkosmíska viðfangsefnið, markmiðið og skynjunin.

5. Íhugum vel og vandlega hvað hinir fornu vedísku heimsspekingar sögðu um Bramham. Þeir sögðu það sannleikann, visku eða skynjun og endalausum hringur. Sá fyrsti er Logos, sá annar er ljós hans í heiminum eins og Mr. Subba Row nefnir það og það þriðja er hinn birti heimur. Mannleg þróun er einfaldlega þróun hvers og eins manns og vex hlutfallslega eftir því sem hann rís hærra, hann ætti að halda fast í sinn eigin geisla — sál sína, Krist eða Krishna og stuðla að því að sú sál rísi enn hærra. Táknið er drottinn Krishna sem situr á svífandi fuglinum Garuda, hjartanu, eða rósinni í krossinum sem þekkt er sem swastica í guðspekiritunum. Ef þessu tákni er haldið stöðugt fyrir andlegu augunum, mun maðurinn verða maður og að lokum verða guð. Mikilvægi tölunnar þrír sýnist hafa

verið vel þekkt hjá dulfræðingum á vesturlöndum, en mér er ekki kunnugt að sama áherslan hafi verið á töluna tvo í tengslum við hið eina og allt. Mikilsmetin hugsuður í Evrópu, skrifaði bók á vitsmunalegum nótum og greindi allan heiminn sem hóp á vitsmunalegu stigi sem leitaði miðju sem kallast egó. Mjög falleg hugmynd. En hvað er þetta egó, eða kónguló með vef sinn umlukinn feng sínum? Þessari spurningu er hægt að svara á fullnægjandi hátt, en aðeins með hugsun þeirra vitru, það er, aðeins með því að gera ráð fyrir að geisli sálarvissunnar væri ætlað að vinna á tvíhyggjusvæði Malieswares, halda sig ávallt við hina algeru einingu, eða visku miðjusólar. Ef hann er aðeins einn og allt annað eru aðeins þættir í vitund hans, þá segir það sig sjálft að hann er drottinn og allt annað er sköpun hans. En slík tengsl sjást ekki í alheiminum. Sólin rís og heimurinn snýst, hvort sem maðurinn vill það eða ekki og það er öruggt að það er eitthvað annað en mannleg sál, þó þetta eitthvað blási anda í þá sál og trufla kjarna þeirrar sálar, visku eða vitund. Þess vegna þarf heimsspekingur að vera viss um að það séu aðrir svipaðir honum, og að heimurinn sé fjöldi eininga, sem fylgi lögmáli margra í eina vitund.

6. Eftir djúpa íhugun kann einhver að geta sagt eins og Sri Krisna í Gita. „Ég er, þú ert, og allir aðrir konungar eru,“ þá vaknar spurning, „Er sálin hverfandi tálmynd og ef hún var, hvernig var hún fyrir fæðingu mína og hvernig verður hún eftir dauða minn?“ Þetta er ein mikilvægasta spurning, sem ein og sér leiðir manninn til fullvissu um áframhaldandi tilvist og kenningarinnar um endurfæðingu, sem án guðspekilegrar hugsana vesturlanda yrði afbökun og ónothæfur þáttur í lífinu og eins og hvatning til góðra verka. Hér getur talnaheimsspekin um töluna þrjú í tengslum við töluna einn komið að góðum notum. Maðurinn skiptist í hugsanda, þekkingu og hið þekkt á vesturlöndum og þar endar það. Austurlandabúar ganga svolítið lengra og setja hvert fyrirbæri á sinn stað í heildinni. Við skulum hugsa okkur stutta tilveru eins jarðlíf manna sem hring. Það er vitundarhringur hugsuðar. Miðja hringsins er mannleg sál og radíus hennar er þekkingargeislinn sem með hringferð sinni skapar tilveruhringinn. Það sem nægilegur skilningur er á tölunni tveim hefur sannfært okkur um að það sé heimur utan okkar, og ákveðin staðreynd í vitund okkar að við erum lifandi í heiminum, skulum við kynna það rúmfræðilega. Gerum risastóran hring með miðju sem tákna alheiminn í nútíðinni. Hugsum okkur mannlegan hring sem er lítil með eigin miðju sem hreyfist eftir ummáli stærri hringsins og myndar röð hjámiðjuhringja. Gerum nú ráð fyrir að þessi hjól séu mannleg æviskeið. Við getum séð að á hverju augnabliki snertir miðja stærri hringsins radíus stærri hringsins. Sálin er miðja stærri hringsins og miðja stærri hringsins er efnislega egóið, og myndað til að gæta hverfandi bólunnar. Efnislega egóið er þreifari sem sendur er frá sálinni og er því þjónn hennar. Það er í takt við hina raunverulegu og stærri miðju og allt erfiði mannsins að hugarreynslu hans snúi inn á við, eða á austrænu málstökum, -að leita vitundarlega út til stærri miðjunnar. Hugmyndir um endalausán tíma og rúm, þær tvær grunnhugmyndir sem afmarka takmarkaðan lífshring, eru á sviði

sálarinnar. Þið sjáið vinir mínir að tengsl tölunar þrír og einnar, eða þríeinnar tilveru manns sem sýnd er eins og hjámiðjuhringur sem dregst með stærri hring, þar sem miðja þess er — hin endurfædda vera, er lausn margra vandamála sem plagar hugsuðinn á allan hátt, ef hann missir tenginguna við sálina í raunhimni.

7. Snúum okkar aftur að tölunni þremur, sem er afskaplega mikilvæg, —þrír puntar sem mynda þríhyrning og flöt. Dulfræðilega þýðir það egó, með skynjunarmátt og efni sem mynda tilveru. Egó, þekking og hið þekkta, eru kannski ekki eins og við fávísir sjáum það, en er mun háleitara en sýnist. Það er ofar getu minni að lýsa því á hve margan hátt þessir þrír geta birst. Guðspekin segir að þrír geti birst á sjö vegu —geti lagað sig að og myndað svið fyrir mannlegar verur til að lifa á, annað hvort eðlilegar, eða erfiðari sem leiðir til hærri sviða. Þegar ég segi eðlilegri eða erfiðari, er átt við tengsl við þríhyrninginn, einföldustu rúmfræðimyndina með þremur hornum og þremur hliðum. Ef A B C er þríhyrningur, geta hliðanna, AB, AC og BC verið grunnlína þríhyrningsins, en hornin A, B, C, má líta á sem erfiðari skrefin þar sem tilveran fer frá einni hlið til annarrar. Miðja þríhyrnings er samhæfingin og tilheyrir hærri sviðum, puntur, — rúmfræðilega nafnið fyrir töluna einn, — er sál forms og talna sem notuð eru til að sýna mismunandi svið og verða til af einum, tala hærri sviða- Þessi tala á hærri sviðunum sem kemur fram sem einn á lægri sviðum, hefur tvo þætti í sér í miðpuntinum, og þið munið sjá merkinguna sem hinir fornu heimsspekingar, sem sögðu að OM hefði $3 \frac{1}{2}$ matms.

8. Töluna þrjá er ekki hægt að ofmeta. Ef óendanlega tölunnar einn er hægt að setja fram í einingu með mörgum núllum og ef sú óendanlega tala er deild með þremur, er útkoman ávallt endalausir þrír. Hin óendanlega eining algerrar dulfræðilegrar tilvistar birtir sig snilldarlega í þremur hópum,— einn hópur fyrir hið algera, næsti fyrir hina hæstu guðlegu þætti, og þriðji fyrir birtingardevana. Ég segi deva, því þrír í upptalningu frá einum og upp í 10 getur aðeins táknað deva tilvist. Þið getið séð að talan 33 með mörgum núllum er talan sem táknar styrk devana og Purana heimsspekingarnir töldu devana þrjátíu og þrjá. Ef við leggjum saman tölurnar ofar þremur, frá 4 til 10 fáum við 49 sem samtölu. Kvarðarót 49 er 7 — tala hinna sjö hópa Pitir devas. Það eru sjö hópar Pitir deva og hver þeirra skiptist í sjö undirhópa. Þessir fjörtíu og níu Pitir devas hópar byggja hin birta alheim. Ef við bætum tölunni einn við, fáum við töluna fimmtíu — samtölu beinna lína og horna sem mynda tólfflötung, sem er byggingarefni alheimsins. Ef við tvöföldum töluna 49 yfir devas og Pitris, fáum við 98 og ef við bætum tölunni 3 (tala kasyapa) við 98 fáum við 101 — eða fyrstu töluna í töluröð 10^2 til 10^3 . Hér skulum við hafa í huga hvað Sanskrít segir um Kasyapa— faðir frumaflana Aditi, Rakshasas og Diti ; Skaparinn ,prajapati, sem er þriðja sérkennið í eigin eðli. Tökum einnig eftir að Vamana, þriðji mikli avatar afkomandi Vishnu eftir fæðingu Bramha gegnum munn Varahi, kvennaorkuna, er sonur Kasyapa. H. P. B. getur þess einu sinni í neðanmáli í eldri Theosophist (riti) að eðli hins eilífa keisara Bali sem nú lifir í Patáli svæðinu, mun verða

að fullu skilið þegar eðli þess Avatars sem mældi hina þrjá heima með þremur skrefum er skilinn. Betri sýn á þróun heimsins er gefin í Secret Doctrine,- enska nafnið á hinum fornu Purana ritum, frá sjónarhorni hinna þriggja upprunalegu, fæst miklu meiri skilningur.

9. Við skulum snúa okkur að skoðun á tölunni fjórum, tölu sem er jafn mikilvæg og talan þrír, og án skilnings á henni er fullkomin ekki náð, því talan 4 er ferningurinn, sem er fullkomin mynd, með sínum fjórum jöfnum línunum og fjórum rétthyrndum hornum. Bein lína með rétt horn að annarri beinni línu eða fleti, gefur okkur hugmynd um jafnt fyrirkomulag í heimi vitunda í tengslum við sálina, meðan bein lína sem hallar að fleti, hefur þrengri nálgun við þann hluta sem hún tengist, hluta sem fellur í skugga þegar andlega sólin er í hágöngu og þaðar flötinn. Við mennirnir sem eru mjög hallir að hugarviðinu, erum nátengdir skugganum sem mætir augum okkar. Við verðum að muna að heimurinn er einn, en hefur margar hliðar og þar með hægt að skoða hann frá mörgum hliðum. Sagt er að framburður OM hefur í sér þrjár matras að sögn fornu heimsspekinganna, ásamt þeirri staðreynd að þrír puntar í rými myndi þríhyrning er nægilegt til að sannfæra okkur um að, dulfræðilega er það ekki eins auðvelt að fara frá brenningu til ferndar eins og stíga upp stigþrep. Ferill frá þremur til fjögurra hefur í sér mikla breytingu og merkingu. Hinir upphaflegu þrír hafa lokið hringferlinum innan 1-10 sviðsins og byrja nýjan hring með tölunni fjórir. Sumir heimsspekingana hafa séð alheiminn sem þríeina en aðrir sem sjöþátta, aðrir sem tífalda og enn aðrir sem fimmfalda. Þessi mismunandi sjónarhorn eru byggð á dulfræðilegri stærðfræði og til að skilja eitt sjónarhornið til hlítar, er að skilja þau öll. Ef öll sjónarhornin eru ekki runnin frá einu miklum sannleika og ef eitt sjónarhornið er endurtekning, þá erum við ekki undir réttu horni við svið þess sanna og vörpun skugga undan sannri sól himinsins.

10. Til að skilja aðstæður, verðum við að skoða kosmosinn sem fullbúinn þegar við höfum upprunalega þrjá, og þá verður að deila allri tilverunni í hið algera, hugsýnina og útfærsluna. Hið Algera er einn, Hugsýnin er annað, eða hið algera líf á hreyfing og þrír það sama er útfært, eða krystallað. Það er engin höfnun við þessa þríhyrningslöguðu útfærslu alheimsins

ef þú samþykkir að skipta hverjum stærri þríhyrningi upp í smærri þríhyrninga. Þá hefur þú fjóra sem samsvara fjórum hornum þríhyrningskeilu sem mynduð er af fjórum þríhyrningum, andi fyrsta, annars og þriðja hefur verið fangaður í einfalda fjögurra hliða keilu sem mynduð er af einu punkti, tveimur beinum línunum og þremur þríhyrningum. Slík einföldun leiðir til ruglings og nálgast tregðu nútíma vedista sem einskorða alheiminn við engan Parabrahm og kallar allt fölsun. Þegar við einskorðum okkur við keilu fjögurra þríhyrninga, stara aðrar tölur framan í okkur og segja okkur að við höfum stoppað of snemma. Það eru sex beinar línur, tólf fletir og að þó $6 = 2 \times 3$ og $12 = 3 \times 4$, við höfum engu að síður, engar viðbótartölur deilanlegar í þætti, sem ganga inn í þessa einföldu

rúmfræðimynd okkar. Af þeirri ástæðu eru þríhyrningsmyndun kosmosins ekki nægilega einföld og fullnægjandi fyrir okkur, þó að dulfræðilega séu öll yfirborð alheimsins deilanleg í þríhyrninga. Af þessari ástæðu hafa sumir heimsspekingarnir, meðal þeirra hinir puranísku, séð kosmosinn sjöþættan — sem ekki er myndaður af sjöflötungi, heldur tveim samþættum þríhyrningum með miðpunti, sem tengist sexhyrningi í alheimshvelinu með miðpunti. Við skulum því skoða töluna fjóra frá sjöþættum sjónarhóli.

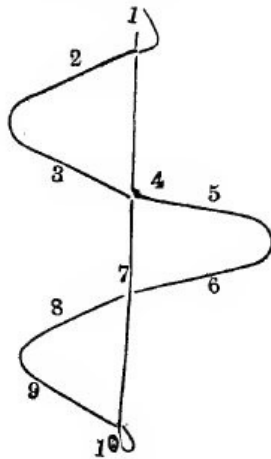
11. Hvaða sjöskiptingu eigum við að skoða? Hin sjö svið, sjö flokka Pitris, hinir sjö frumþættir eru ekki skýrir sem sjöskiptar rúmfræðimyndir, ég legg því til að við tökum hin fimm föstu efni, þríhyrning og punkti sem sjöskiptingu og förum niður frá punkti í tólflötung. Höfum í huga hvað H. P. B. sagði um 10 sephiroth— sjö birtir og þrír hærri sem kóróna. Í samræmi við þessa útskýringu H. P. B., hef ég reynt að gefa fátæklega lýsingu af hinum þremur hæstu sviðunum hinum þremur upprunalegu Genius í kosmosinum, einn sem tengir geislanna saman með þræði Vyswanara, eða jagrat, vökuvitund og er bundin af þríhyrningi markmiðs, þekkingu og efnis, annar Genius tengir allt með ákveðnum hugsýnum og sá þriðji dregur allt saman í eiginleika punts í Nirvana. Þar sem ég hef nefnt sviðin sjö, er ljóst að ég lít til tíu sem réttu töluna sem H. P. B. nefndi. Allur alheimurinn er deilanlegur í Nara=hugsun, Nari=líf eða andardrátt, og viraj=form, það er skýrt að þau þrjú svið sem ég hef vísað til, þ.e. nr 1, 2, 3, eru hæstu tilverustigin. Stór-kosmosinn er meira en einstakur heimur og við skulum snúa okkur aftur að sviði Satya, eða sviði drottins Bramha, hinum kosmíska og einstaka dreymanda.

12. Hér er mikilvægt að greina eðli miðþáttarins sem tengir tvískiptinguna. Þessi þáttur tengist báðum hliðum og hefur enga tilvist án þeirra. Í þrískiptingu tímans, fortíð, nútíð, framtíð, er miðþátturinn aðeins stærðfræðileg tilvist sem tengir fortíð og framtíð og stendur á grunni hugarvillu sem tilvist. Þessi hugmynd tekur til þriggja sviða, bhoo-bhuvar og suvar, (efnis, tilfinninga, hugar), hinir þrír þættir sem stýra manni í jarðvist, mun kasta ljósi á eðli efnissviðsins (bhuvar loka) og tengsl þess við guðlegar verur einnig þegar þær taka sér jarðvist. Ef við gefum okkur að tala alheims sé 10, getum við ekki gefið formlausri tilvist númer, þar sem hún er óhugsandi. Við verðum því að skipta þessu í tvennt, lægri helming í formi og efri helming í engu formi, við sjáum því töluna fimm af tíu, þ.e. 5 rúmmyndir hina föstu tilvistarþætti efnis. Þess vegna hafa tvö af sjö sviðum sem við erum að skoða, ekkert að gera með form og tilheyra því það sem má kalla dhyaana, yfirnáttúruleg. Þau er tvö af sjö sviðum sem maður þarf að ganga gegnum áður en hann tekur sína stöðu í vyswanara hlið í hærri þríhyrningnum. Sama á við í kosmísku þróuninni sem má kalla þokukennd svið þar sem stöðug form eru ómöguleg og þar sem fjöll eru vængjuð, samanber yfirlýsingu Purana, sem skeður fyrir dauða Hiranyaksha — sálar heimsins.

13. Sjöunda sviðið, talið er neðan frá, eða fjórða sviðið, talið ofan frá þekkjum við allir sem svið drottins Bramha, anda kosmískrar hugsýnar. Þið vitið einnig að hann hefur fjórar ásjónur og það er númer athafnasviðs hans. Þessar fjórar ásjónur svara til fjögurra átta m.a. fjögurra þátta heimsins sem ekki nást og eru eftir og sem ræður sjöskiptingu efnisins. Bramha sjálfur er alstaðar og ekki bundinn neinu ástandi. Þessi Bramha er hin fyrsti Jiva sem getið er í Veda ritunum og er sagður vera sonur hins eilífa hjá Purana höfundum. Hann er kallaður sonur föður, eða faðirinn sjálfur í tjáningu. Svið föðursins er óendanleikinn og hann er kallaður Ananta, eða eilífðin, eða sonurinn sem er drottinn endanlegs hvels, þekkt sem eitt sólkerfi

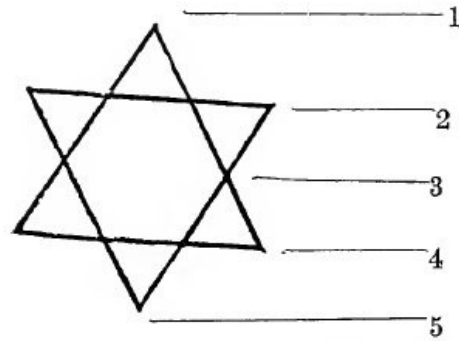
. Sýnilega sólin er aðeins hið birta hjarta Tejas, þessar sonar og er efnislega miðja alls orkustreymis í okkar sólkerfi. Talan fjórir hefur sérstaka tilvísun fyrir okkur hindúa, því hún er tala Veda og eru hinir fjórir þættir Bramhic sviðsins, og tákna Norður, Austur, Suður og Vestur, og vísar í fjóra flokka Deva sem þekktir eru sem Visva devas, Vasus, Rudras og Audityas. Hugleiðum nú alla birtinguna sem fjóra, sá fyrsta er hið Algera, annað er hugsun, þriðja er lífið, og fjórða sem formið, og þessir þættir svara til hinna fjögurra meginregla fjórðungsskiptingar sem eru að baki stéttarskiptingu manna, Bramhins, Kshatriyas Vaisyas og Sudras. Það er einnig skipting á hinum fjórum meginreglum kosmíska sviðsins, sem vinna gegnum hringstreymi tímans sem mynda hinar fjórar aldir Krita, Treta, Dwapara og Kali, eða aldir gulls, silfurs, bronz og járn. Þessi fjögur tímabil, eins og þið vitið, skiptist í hlutföllunum talnanna 4, 3, 2 og 1, en veruleikin skiptist í talnaröðinni 1, 2, 3, 4. Samræmi tilverunnar er því samkvæmt 4, 3, 2, 1, og meðalævi manna er samkvæmt því 400, 300, 200 og 100 ár, (vide 1st. Kafli Manu).

14. Snúum aftur að fjórum, sem er mikilvæg sem einn að viðbættum þremur. Þrjú er tala möntrunar OM og yfirfærslan er því í þremur þrepum, sem byrja frá einum punkti í landi þöguls sannleika, sem færir okkur aftur til sama lands. Sannleikurinn hefur sent geisla sinn gegnum tvö svið, líf anda og sálar inn í fjórða sviðið, svið hlutlægs lífs, eða, föðurnum er fæddur sonur. Af sömu ástæðu eru 7unda og 10unda mjög mikilvægar og allar tölurnar frá einum til tíu er hægt að rita þannig.

Í Purana setningarfræði er tölusvið talna séð sem upphaf allra hlutlægrar birtinga, sem fjallið Kailas og þar er hólf Manasa, þar sem allri orku algildra hugsana er komið fyrir. Það hleðst upp á Kailas og byggir birtingu heimsins, og norður af því er hvíldarlandið, eða land Mukti eins og Bheeshmain sagði í Mahabharata. Það er sama upphleðsla sem birtir sig sem Akas á sviði 4 og Akas myndar líkama drottins Bramha. Hlutlægur þáttur hlutlægs eðlis og sýndur sem $4=2 \times 2$. Ég mun ekki dvelja meira við þessa tölu, og bið ykkur að skoða vel hvernig þessar mikilvægu tölur, þrír og fjórir eru í sanskrít og guðspekiritunum.

15. Til að takast á við töluna 5, þarf varla að segja ykkur að hún er mjög mikilvæg og H. P. B. kallar hana fullkomnustu töluna. Þessi tala er miðlína talnaraðarinnar að tíu, sem byrjar í núlli og endar á núlli. Hún er því tala orku Parabramham — hin órekjanlegi straumur. Viðbót við hinn mikla straum þar sem fjórar tölur eru til hvorrar hliðar. Þeir sem lesið hafa greinina "Signs of the zodiac" eftir Mr. T. Subba Row, minnst kannski túlkun hans á orðinu Makara. Hann leit á það sem pentagon, og fimmfaldan uppruna birtingarinnar sem form straumsins, sem kallað er Makaravahana í Sanskrít. Þessi Parabramham er hvorki Sat né Asat, hvorki hlutur né efni, hvorki Purusha né Prakriti, en þessi fimmstjörnu straumur á upptök sín í, og setur allstaðar mark sitt á neðar í birtingunni. Heimsspekingarnir sem litu á alheiminn sem sjöskiptan urðu að viðurkenna að hærri þrenningin væri á sérstakan hátt, ein í þrennu. Það að auki er hver sjöskipting sem hægt er að nefna þróun frá upphaflegri þrenningu svo hinir tveir samanlagðir mynduðu tíu, eða tvöfalda fimmu. Einnig að samtengdir tveir þríhyrningar með miðju í, sjáum við töluna 5 koma sér fyrir eins og sést á myndinni.

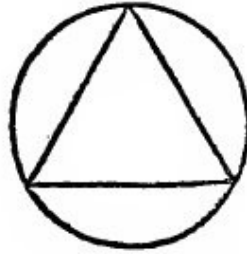

Það er því ekki mikill munur á milli fornu kenninganna um upphaflegu þrenninguna og afleiddrar sjö, og vedaísku kenninguna um fimm Kosas (þynnur), Annamaya, Pranamaya, Manomaya, Vignyanamaya, og Anandamaya. Ég þarf varla að benda ykkur á mikilvægi tölunnar fimm í Sanskrit ritum. Hin fimm líffæri, fimm skynjunarfæri, hin fimm tilvistarefni (bhootas), fimm finni skynfærin (tanmatras), fimm líkamir (Kosas), fimm orkustöðvar) pranas, fimm eldar, fimm fórnir (yagnas), eru nokkur dæmi. Í grundvallaratriðum er mannsmynd svipuð fimmstjörnu, og því þurfum við ekki að vera hissa á tölunni 5, þar sem það eru sjáanleg fimm í hverri sjöskiptingu í náttúrunni.

16. Það að mannsmynd er lík fimmstjörnu, hefur djúpa merkingu. Myndin

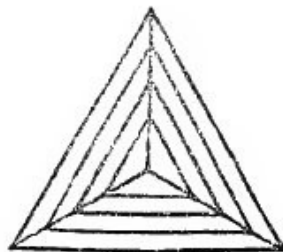

sýnir tákni um mannveru eða hugsuð í mannlegu hjarta. Á þeirri stundu þegar maður glatar þeim einkennum sínum að vera kallaður hugsuður, er hann ekki lengur mannleg vera, þó það sé engil af hárrí gráður. Sú staðreynd að við erum á fimmta sviði af tíu, talið ofan frá og ofar fimm lægri formsviðanna, gefur til kynna að það sé svið sem maðurinn geti náð. Jafnvel hér geti hugsuðurinn beitt allri hugarorku sinni og beint henni upp á við, eða að vera í Samadhi. Hann getur því verið laus við form og er ekki í beinum tengslum við heima formana. Ef hugsuðurinn samsvarar sér í tilvist á fjórða sviði er hann ekki lengur hugsuðurinn, heldur hugsunin sjálf. Þetta fimmta svið má skoða sem nokkurskonar Nara-Narayana athvarf þar sem drottinn allra sviða gefur hinum andlega hugsuði persónulega sýn. Þannig getur tilvistareðlið endurspeglað það.

Hringurinn táknar hin endalaus hring, eða sannleikann að baki rými alheimsins, og hringmiðjan er ein með honum í andlegri hugsun. Þríhyrningurinn táknar efnið sem vera hjúpar sig með, eða takmarkaða aflinu sem gerir hugsuðinn að einstaklingi. Fimmta sviðið, eða annað sviðið í sjöskiptingunni, frá 4 til 10, er vera takmörkuð af tilveru við eitt sólkerfi. Það er neðan við svið drottins Bramha, sonar óendanleikans. Það er svið Bramha-Rishees, eða hugarvera sem eru undir drottni sínum, Soma, hinu gullna eðli sem fyllir hveli óendanleikans. Þeir eru Budhi verur, algjörlega lausar við smámuni Kama. Höfum í huga hið kunna máltæki; að Bramhins eru þjónar drottins Soma (Yfirdrottins).

17. Atma, Budhi, Manas, hjólin þrjú, gefur sérhverjum meiri ferð og kemur á ákafa athafnanna í hugsun, Manas, sem er bundinn innan eins sólkerfis og færir okkur til töluna 6, eða sjötta svið, svið Raja-Rishees. Þið vitið allir kærur félagar að þessi tvö hugtök, Raja- Rishee og Bramha-Rishee, koma oft fyrir í sanskrit verkunum, og ég hugsa að hugtökin hafi tilvísun í lífseðli þeirra beggja. Í hina forna samfélagi, var konungur, raja, sá sem stýrði athöfnum fólksins og var einnig upphaf sálarlífs þess, meðan Bramhin var andlegur drottinn. Konungur var því beint undir þessum Bramhinum og hann hafði ekkert afl til að ráða vilja þeirra. Ef við færum þetta á aðgreininguna milli Bramha-Rishee og Raja Rishee, eru hinir fyrrnefndu íbúar andlegs sviðs sem hefur ekkert samband við jarðsviðið. En Raja- Rishee eru áfram innan formsviðsins, er í annarri stöðu. Þeir hafa sýn á atburði á neðri sviðum og getur brugðið á sig jarðneskt efni ef þörf er á. Ef athöfnum hugans er beint upp á við, hefur hann alla yfirburði Bramha-Rishee. Þetta svið svarar til Jano-sviðsins, eða 5ta sviðsins neðan frá á hinum sjö sviðum, eins og við eru vön að telja þau. Ef við vísum í Vishnu Purana í Adhyaya, er það svið hugarsona Bramha þ.e. Sanaka, Sanat kumara og fleiri. Þetta var kallað Kumara stigið af H. P. B, og er það stig sem ég hef kallað svið Raja-Rishees. Einfaldasta rúmfræðimyndin er keila fjögurra jafnhliða þríhyrninga

Hugleiðingar um BAGAVAT GITA

Og þið sjáið mikla líkingu með þessari mynd og þríhyrningi með punkti í miðju sem gaf til kynna 5 sviðið. Þið sjáið að þessi keila er mynduð frá þríhyrningi sem dregin er upp frá miðjunni í ákveðna fjarlægð og tengdur hornpunktum grunnþríhyrningsins. Jiva hvers bhoota verður að vera í hjarta þess bhoota, jiva þessarar keilu er í hjarta hennar, eða þyngdarafmiðju hennar. Jiva hefur punkti í toppi og annan í grunni, miðju grunn þríhyrnings. Vinnan í grunninum, athafnir manna hið neðra er hægt að leiðbeina og beina upp á við að krúnunni, mannvera getur staðsett sig á himni og neytt einhvers somasafa með Bramhina bræðrum sínum. Þetta svið er sjötta sviðið, við sjáum að myndin er byggð af sex beinum línum, þremur sem ganga upp í krónuna og hinar þrjár eru grunnlínur benda á það sem viljinn segir. Það eru aðrar vangaveltur sem tengjast þessari mynd sem ég læt ykkur um að hugleiða. Skoðun á öðrum rúmfræðimyndum er verkefni sem ég geymi til síðari tækifæri.